

tat de la tecnologia més moderna. Les torres d'il·luminació, inspirades en les de l'estadi Heysel de Brussel·les i la Romareda de Saragossa, han fet del rectangle de joc un dels millors il·luminats de tot Europa.

Ara ja ningú no podrà tirar les culpes a l'estat del terreny ni justificar que l'afició no està prop del seu equip. Ha arribat l'hora que l'essència del futbol torne a Castelló i la pilota trobe la xarxa. □

La nova directiva albinegra està dissenyant una campanya massiva on cada soci tinga la missió de fer-ne un altre de nou; l'un per dos podria ser-ne el lema. L'objectiu últim és trencar l'apatia d'una afició poc fidel al seu equip, més donada a celebrar els triomfs que a compartir els moments difícils. «Amb el nou camp hem tornat a il·lusionar els seguidors, que, a més, confien en la reestructuració del futbol base que volem mamprendre».

TÀRREGA, PRESIDENT

«Trencar l'apatia de l'afició»

El mateix dia que es jugava el partit inaugural del nou estadi, Domingo Tàrrega era reelegit president del Castelló. Amb un nou entrenador alemany i sense espònsor, Tàrrega veu amb optimisme el pròxim futur.

Albert Vicent

El nou camp de futbol, la reelecció de president i un flamant entrenador alemany —Carlos Virba— poden ser tres factors decisius per fer revisar el Club Esportiu Castelló. El club albinegre, des del seu darrer descens a la segona divisió, havia entrat en decadència i la temporada passada tan sols 3.000 socis van confiar en la marxa de l'equip, que un any abans s'havia quedat a un punt de l'ascens a la divisió d'honor. Si no n'hi havia prou, el conjunt de la Plana té un dèficit de 160 milions de pessetes, i en aquests moments hi ha una falta de liquiditat per pagar el total dels deutes.

El passat 17 de juny, el mateix dia que s'inaugurava el Nou Castàlia, els socis compromissaris de l'entitat elegien nou president. Mentre l'Atlético de Madrid i el Castelló disputaven el partit inaugural, el recompte de vots donava la victòria a Domingo Tàrrega, que, amb 142 més que el seu rival, Isidoro Gasque, eixia reelegit.

La campanya havia estat polèmica i el tema de l'espònsor va enfrontar els dos aspirants. Tant Domingo Tàrrega com Isidoro Gasque van voler atribuir-se la paternitat del projecte «Ceràmicas Castellón», un espònsor que havia agrupat les principals empreses taulel·leres de Castelló i que podia ajudar l'equip albinegre amb un volum de quasi 100 milions de pessetes. Al final, la divisió i l'enfrontament entre amb-

Domingo Tàrrega, amb la millor il·luminació d'Europa al darrere.

dues candidatures van fer fracassar l'operació que podia acabar amb els problemes econòmics de l'entitat, i avui és un tema encara pendent.

Per al president electe, Domingo Tàrrega, la temporada 87/88, amb un pressupost que s'acostarà als 160 milions de pessetes —20 més que l'any passat— significa el començament d'una nova etapa. «Aquesta darrera temporada ha sigut molt difícil. El fet de jugar al Javier Marquina del Grau ha estat terrible a tots els nivells, per als jugadors, per a l'entrenador i per a l'afició. L'objectiu era salvar la categoria, i ho hem aconseguit. Fins i tot els equips que ens han visitat s'han fet creus de com jugant en aquestes condicions hem pogut salvar la categoria».

«Ara, després de l'esforç que ha fet

l'Ajuntament perquè tinguem el nou camp, hem posat la primera pedra per fer un nou C. D. Castelló, sempre atenint-nos a un pressupost modest. L'estadi ha de ser la base d'una nova etapa, un revulsiu molt important perquè l'afició es retrobe amb el seu equip. Esperem que el nombre de socis es duplique i, amb tal base, poder intentar els èxits esportius, ascens inclòs».

I és que el planter, malgrat els bons resultats dels darrers anys, ha estat molt descuidat durant les passades temporades. Aquest ha estat un dels punts més criticats per la candidatura d'Isidoro Gasque en la recent campanya electoral. Per a Domingo Tàrrega, tot és un problema de diners: «Aquest és un tema massa criticat, i no amb massa raó. El Castelló mai no havia tingut dos equips en categoria nacional, i fa dos anys vam ser campions d'Espanya d'equips amateurs. Els que volen ascendir el juvenil a la superlliga és perquè no s'adonen que això comporta grans despeses de desplaçament. D'altra banda, nosaltres, a diferència dels grans clubs, no podem fixar a base de talonari. La funció del nostre planter no són els títols, sinó traure jugadors».

Després de les eleccions, Domingo Tàrrega se sent segur, malgrat haver guanyat amb una diferència escassa de vots. Les seues primeres declaracions han estat la crida de rigor a la unitat: «Jo crec que tots han de prestar suport al club. Que hi haja una oposició en contra meua em pareix perfecte, però jo crec que al futbol ha d'haver-hi una oposició constructiva; vigilant, però constructiva».